

UCHWAŁA NR 686/17
RADY MIASTA TORUNIA
z dnia 23 listopada 2017 r.

w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli związanych z funkcjonowaniem placów zabaw dla dzieci, sportowych boisk i stadionów oraz basenów kąpielowych odkrytych udostępnionych do użytku publicznego.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017r. poz. 1875), art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017r. poz. 1785) uchwała się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od nieruchomości udostępnione do użytku publicznego:

- 1) powierzchnie gruntów pod boiskami, stadionami, basenami odkrytymi lub placami zabaw dla dzieci będących w posiadaniu podatnika, za wyjątkiem powierzchni zajętej na prowadzenie działalności gospodarczej;
- 2) powierzchnie użytkowe budynków lub ich części związane z funkcjonowaniem boisk, stadionów lub basenów odkrytych będących w posiadaniu podatnika, za wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej;
- 3) budowle lub ich części związane bezpośrednio z funkcjonowaniem boisk, stadionów lub basenów odkrytych będących w posiadaniu podatnika;
- 4) infrastrukturę towarzyszącą obiektom wymienionym w pkt 2 i pkt 3, za wyjątkiem zajętej na prowadzenie działalności handlowej lub gastronomicznej.

§ 2. 1. W odniesieniu do podatników prowadzących działalność gospodarczą bez względu na formę organizacyjno – prawną i sposób finansowania zwolnienie, o którym mowa w § 1 stanowi pomoc de minimis, której udzielenie następuje zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 352 z 24.12.2013 r.).

2. Podatnik, przy zachowaniu wszystkich przesłanek określonych w niniejszej uchwale może uzyskać pomoc w jej ramach, jeżeli wartość tej pomocy brutto, łącznie z wartością innej pomocy de minimis, otrzymanej przez niego w bieżącym roku kalendarzowym, tj. w tym, w którym podatnik złożył wniosek o udzielenie pomocy oraz dwóch poprzedzających latach, nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 200 tys. euro, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów nie może przekroczyć 100 tys. euro w okresie trzech lat podatkowych.

4. Jeżeli łączna kwota pomocy przewidziana w ramach niniejszej uchwały przekracza pułapy określone w ust. 2 lub ust. 3, zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie niniejszej uchwały przysługuje w odniesieniu do tej części, która nie przekraczałaby dopuszczalnego pułapu.

§ 3. Użyte w uchwale określenia oznaczają:

- 1) sportowe boisko – należy przez to rozumieć powierzchnię gruntu utwardzoną lub nieutwardzoną, przystosowaną do ćwiczeń, zawodów i gier sportowych udostępnioną do użytku publicznego, zwanego dalej boiskiem;
- 2) sportowy stadion – należy przez to rozumieć teren z kompleksem urządzeń sportowych, otoczony trybunami, wyposażony w odpowiednie urządzenia pomocnicze, tworzące

- wspólnie zwartą całość funkcjonalną i architektoniczną; udostępniony do użytku publicznego, zwanego dalej stadionem;
- 3) basen kąpielowy odkryty – należy przez to rozumieć sztucznie zbudowany zbiornik na wodę służący do pływania, skoków do wody, kąpieli, itp.; nie osadzony wewnątrz budynku, udostępniony do użytku publicznego, zwany dalej basenem;
  - 4) plac zabaw – należy przez to rozumieć miejsce przeznaczone do zabawy dla dzieci, wyposażone w obiekty służące rekreacji, udostępnione do użytku publicznego, lub znajdujące się na ogrodzonych terenach osiedli mieszkaniowych, wydzielone spośród otoczenia poprzez:
    - a) zastosowanie nawierzchni innej niż otoczenie placu zabaw (np. piaskowej, żwirowej, syntetycznej, trawiastej), w przypadku placu zabaw znajdującego się na terenie ogrodzonego osiedla mieszkaniowego;
    - b) trwałe ogrodzenie (np. z siatki, drewna, muru);
    - c) naturalne ogrodzenie z żywopłotu;
  - 5) urządzenie sportowe – budowle lub ich części związane bezpośrednio z funkcjonowaniem boisk, stadionów, basenów odkrytych;
  - 6) infrastruktura towarzysząca obiektom wymienionym w niniejszej uchwale – należy przez to rozumieć szatnie, zaplecze sanitarno – higieniczne, pomieszczenia do konserwacji i przechowywania sprzętu sportowego, trybuny;
  - 7) obiekty służące rekreacji – należy przez to rozumieć urządzenia rekreacyjne i zabawowe typu huśtawki, piaskownice, zjeżdżalnie, karuzele, system drabinek itp., bezpośrednio związane z funkcjonowaniem placu zabaw;
  - 8) użytek publiczny – należy przez to rozumieć możliwość korzystania przez ogół społeczeństwa z obiektów rekreacyjnych lub sportowych, wymienionych w niniejszej uchwale.

§ 4. Okres zwolnienia z zastrzeżeniem § 7 wynosi 3 lata od dnia nabycia prawa do zwolnienia.

§ 5. 1. Podatnik nabywa prawo do zwolnienia od następnego miesiąca po miesiącu, z zastrzeżeniem ust. 3, w którym przedłoży organowi udzielającemu pomocy komplet dokumentów, tj.:

- 1) zgłoszenie zamiaru korzystania ze zwolnienia na druku stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały;
- 2) informację na podatek od nieruchomości na druku IN-1 lub deklarację na podatek od nieruchomości na druku DN-1 w terminie określonym w art. 6 ust. 6 lub art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

2. Podatnik będący przedsiębiorcą jest zobowiązany załączyć do dokumentów, o których mowa w ust. 1:

- 1) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis i o pomocy de minimis w rolnictwie i w rybołówstwie, otrzymane w roku, w którym podatnik ubiega się o pomoc, oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat, albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis i o pomocy de minimis w rolnictwie i w rybołówstwie, otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
- 2) informacje, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311 z późn. zm.).

3. W przypadku oddania do użytkowania budynku lub budowli w trakcie trwania okresu zwolnienia wynikającego z niniejszej uchwały - prawo do zwolnienia powstaje od 1 stycznia

roku podatkowego, następującego po roku, w którym uzyskano pozwolenie na użytkowanie budynku lub budowli.

§ 6. 1. Podatnik korzystający ze zwolnienia jest zobowiązany do przedkładania przez cały okres objęty zwolnieniem w terminie do 28 lutego każdego roku:

- 1) informacji o zamiarze kontynuowania zwolnienia na druku stanowiącym załącznik nr 2 do uchwały;
- 2) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis i o pomocy de minimis w rolnictwie i w rybołówstwie, otrzymanych w roku, w którym podatnik ubiega się o pomoc, oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis i o pomocy de minimis w rolnictwie i w rybołówstwie, otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
- 3) informacji, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311 z późn. zm.).

2. Podatnik korzystający ze zwolnienia zobowiązany jest na żądanie organu udzielającego pomocy do przedłożenia dodatkowych informacji niezbędnych dla oceny udzielonej pomocy oraz prawidłowego jej nadzorowania i monitorowania.

§ 7. 1. Utrata nabytego prawa do zwolnienia, o którym mowa w § 1, następuje od pierwszego dnia miesiąca po miesiącu, w którym wystąpiły okoliczności powodujące utratę tego prawa, w przypadku:

- 1) zbycia lub utraty tytułu prawnego do nieruchomości objętej zwolnieniem;
- 2) niewywiązania się z warunków określonych w § 6 niniejszej uchwały.
- 3) przekroczenia progu pomocy de minimis, tj. 200 tys. euro lub w sektorze transportu drogowego towarów 100 tys. euro.

2. Podatnik jest zobowiązany powiadomić pisemnie organ podatkowy o utracie prawa do zwolnienia, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia okoliczności powodujących taką utratę.

3. Utrata prawa do zwolnienia za cały okres korzystania ze zwolnienia następuje w przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 2 lub podania nieprawdziwych danych w oświadczeniach, złożonych na formularzach, stanowiących załączniki do niniejszej uchwały, co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie.

4. W przypadku utraty prawa do zwolnienia podatnik zobowiązany jest do zapłaty podatku za okres, w którym nienależnie korzystał ze zwolnienia, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 8. Organ podatkowy ma prawo do przeprowadzenia kontroli u podmiotu korzystającego ze zwolnienia w zakresie przestrzegania przez niego warunków udzielonego zwolnienia, zawartych w niniejszej uchwale, w tym także do weryfikacji przedkładanych dokumentów i informacji.

§ 9. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Torunia.

§ 10. Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Torunia do składania Radzie Miasta Torunia w terminie do 31 marca corocznego sprawozdania o skutkach finansowych zwolnień udzielonych na podstawie niniejszej uchwały.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Przewodniczący
Rady Miasta Torunia
/-/Marcin Czyżniewski